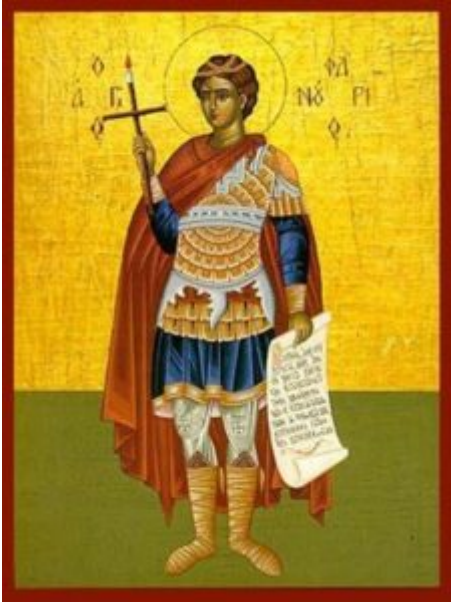

Παράκληση εις τον Άγιον Μεγαλομάρτυρα Φανούριον τον Θαυματουργόν

Εύλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἔπ' ἐμέ τό πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἅπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ἀκουστόν ποιήσον μοί τό πρῶν τό ἔλεός σου, ὅτι ἐπί σοῖ ἤλπισα γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τό πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος ἄ'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τὸ Τροπάριον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ τοῦ Σωτῆρος εὐκλεεῖ ἀθλοφόρῳ, καὶ τῶν Ῥοδίων ἀκραιφνεῖ πολιούχῳ, ἀπό
ψυχῆς προσπέσωμεν κραυγάζοντες, Ἄγιε Φανούριε, ἀπό πάσης ἀνάγκης,
λύτρωσαι τοὺς δούλους σου, τοὺς τιμῶντας σε πόθῳ, σὺ γὰρ θεόθεν δέδοσαι
ἡμῖν, θεῖος προστάτης, καὶ φύλαξ σωτήριος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν πότε Θεοτόκε, τάς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμή γάρ
Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δέ
διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σούς γάρ
δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ
τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια
τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν
Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν
καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμα Σου τὸ Ἅγιον μὴ
ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι
ἠγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ

ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Καὶ ο κανὼν οὗ ἡ ακροστιχίς
“Φροῦρει με ταῖ σαῖς Φανούριε πρεσβείες”

Ὡδή ἀ΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.
Φωνῆς στεναγμοῦ μου ὡς συμπαθῆς, Φανούριε Μάρτυς, ἐνωτίσθητι εὐμενῶς, καὶ λῦσον παθῶν τὴν καταιγίδα, τὴν ἐπελθοῦσαν δεινῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Ῥανίσι τῶν θείων σου πρεσβειῶν, ψυχῆς μου τὰ ἔλκη, ἐναπόπλυνον Ἀθλητᾶ, καὶ σβέσον τοῦ σώματος τὴν νόσον, ταῖς ἐπομβρίαις τῆς σῆς ἀντιλήψεως.

Ὀλόσωμον δέδεγμαι τὴν πληγὴν, ἐχθροῦ ταῖς βολίσι, καὶ νενέκρωμαι τὴν ψυχὴν, σύ οὖν θεραπεύεις με Μάρτυς, πρὸς ζωηφόρους ὁδοὺς κατευθύνων με.

Ὑπάρχων ἀνάπλεως φωτισμοῦ, Φανούριε Μάρτυς, ὡς διάκονος τοῦ φωτός, νόος μου ἀπέλασον τό σκότος, καὶ ἀρετῶν τῷ φωτί με καταύγασαν.

Θεοτοκίον.

Ῥημάτων ἐξεπλήρωσας νομικῶν, ὠράθης Παρθέने, ὡς γεννήσασα τόν Θεόν, τόν πάλαι λαλήσαντα ἐν νόμῳ. δι’ αἰνιγμάτων καὶ τύπων Πανάμωμε.

Ὡδή γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἐμπεσῶν τῷ πελάγει, τῶν πειρασμῶν ἐνδοξε, τῷ τῆς ἀπωλείας πυθμένι, ἤδη καθέλκομαι, σύ μέ κυβέρνησον, πρὸς σωτηρίας λιμένα, οἷα κυβερνήτης μου, σοφέ πανάριστος.

Ἰλασμός γενηθήτω, καὶ τῶν κακῶν λύτρωσις, ἡ μαρτυρικῆ σου πρεσβεῖα, Μάρτυς Φανούριε, τοῖς προσιούσι σοι, καὶ ὀλικῶς ἀφορῶσι, πρὸς τὴν ὀξυτάτην σου, μάκαρ προμήθειαν.

Μαρτυρίου τὴν τρίβον, πανευκλεῶς ὤδευσας, ὅθεν πρὸς ὁδόν μαρτυρίου, τοῦ σέ δοξάσαντος, κάμε ὁδήγησον, τόν ἐν αἰρέσει Μάρτυς, πάσης παραβάσεως,

περιπλανόμενον.

Θεοτοκίον.

Ἐπουράνιε πύλη, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν, ὁ Δημιουργός τῶν ἀπάντων, καθάπερ ἄνθρωπος, πύλας μοι ἄνοιξον, τῆς ἀληθοῦς μετανοίας, καί πυλῶν με λύτρωσαι, τοῦ Ἰδοῦ Δέσποινα.

Διάσωσον ἀπό κινδύνων τούς δούλους σου Ἀθλοφόρε, ὅτι πάντες τῆ σῆ πρεσβεΐα προστρέχομεν, ἵνα ῥυσθῶμεν Φανούριε πάσης βλάβης.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπί τήν ἐμήν χαλεπήν τοῦ σώματος κάκωσιν, καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις καί τό Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεΐα θερμή.

Πλεόντων σωτήρ, ἀδικουμένων σύμμαχος, πενθούντων χαρᾶ, καί αἰχμαλώτων λύτρωσις, δεικνύμενος Φανούριε, ὡς ταχύς ὀρθοδόξων ἐπίκουρος, μή διαλίπης ἀτρώτους τηρεῖν, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἀλάστορος τούς δούλους σου.

Ὁδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τήν λιθώδη καρδίαν μου, καί πεπωρωμένην ψυχὴν κατάνυξον, ὅ τῶν λίθων τά προσκρούματα, Μάρτυς ὑπομείνας ὡσπερ ἄσαρκος.

Ἀναβλύζεις ἐκάστοτε, τά τῶν ἰαμάτων θεία χαρίσματα, τοῖς προστρέχουσι τῆ σκέπη σου, καί τῶν νοσημάτων ἐξαιρεῖς καύσωνα.

Ἰατήριον ἄμισθον, τοῖς ἐν ἀσθενείαις γενοῦ Φανούριε, καί τοῖς πάσχουσιν ἀντίληψις, καί τοῖς αἰχμαλώτοις ἀπολύτρωσις.

Σωτηρίας ἰμάτιον, ἐν τῇ ἀπεκδύσει σαρκός ἡμφίεσαι, ὅθεν ἐνδῦσον Φανούριε, τήν γεγυμνωμένην ψυχὴν μου χάριτι.

Θεοτοκίον.

Στάμνος ἔμψυχος πέφηνας, τῆς ζωῆς τό μάννα κόσμῳ πηγάσασα, τόν ζωώσαντα τόν ἄνθρωπον, καί τήν ἁμαρτίαν θανατώσαντα.

Ὁδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἄνωθεν ἡμᾶς, ἐποπτεύεις ἐκλυτρούμενος, ἐκ παντοίων ἀναγκῶν καί συμφορῶν, τούς ἐν πίστει εὐφημοῦντας σε Φανούριε.

Ἰλεῶν ἡμῖν, τῆ ἐνθέρμῳ μεσιτεία σου, τοῦ ἐλέους Ἀθλητᾶ τόν θελητήν, ἀπεργάζου τοῖς ἀφρόνως ἀμαρτάνουσι.

Σώματος πληγᾶς, ἐνεγκῶν στερρῶς Φανούριε, ἰατρεύεις τῶν σωμάτων καί ψυχῶν, ἀρρωστίας καί ὀδύνας Θεῖῳ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ υἱοῦ σου Κόρη ἔλαμψε, τούς ἐν σκότει καθημένους καί σκιά, καί ζωῆς τᾶς φωταυγείας ἐδωρήσατο.

Ἦδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεώ.

Ἀνάγκας σου τῆς ψυχῆς τόν ἔρωτα, ὡς λαμπάδα πρὸς Χριστόν Ἀθλοφόρε καταναλίσκεις τῆς πλάνης τὴν ὕλην, καί καταθάλπεις πιστῶν τὰ φρονήματα, δις κατάφλεξον κάμοῦ, τὰ σαθρᾶ καί γεώδη νοήματα.

Νεκρώσεως τῷ καρπῷ ἐζώγημαι, καί τοῦ θεοῦ ἀπερρίφθην νυμφῶνος, τὰ τῆς φθορᾶς περικείμενος φύλλα, καί τοῦ θανάτου προφέρων τὴν ἄκανθαν, σύ οὖν με ζώωσον σοφέ, καί τῆς πρώην με δόξης ἀξίωσον.

Ὀλόκληρον σεαυτόν προσήγαγες, τῷ Δεσπότη προσφορὰν καί θυσίαν, ὅθεν κάμε ἐνδυνάμωσον Μάρτυς· αὐτῷ λατρεῦσαι ὁσίως Φανούριε, καί θῦσαι τούτῳ καθαρῶς, καθαρᾶς πολιτείας ἀκρότητα.

Θεοτοκίον.

Ὑπαύχενά δυσμενῆ ὑποτάξαν, ταῖς ποσὶν ἡμῶν Πανάμωμε Κόρη, ἢ τὴν πεσοῦσαν ὑψώσασα φύσιν, τῆ ὑψηλῆ καί ἀρρήτῳ κυήσει σου, καί ταπεινώσασα ἐχθροῦ, ἐπηρμένου μετέωρον φρόνημα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τούς δούλους σου Ἀθλοφόρε, ὅτι πάντες τῆ σὴ πρεσβεΐαις προστρέχομεν, ἵνα ῥυσθῶμεν Φανούριε πάσης βλάβης.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἰτήσις καί τό Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ὑπερήφανον ὄμμα κατέβαλες, τῆ γενναία ἀθλήσει σου ἐνδοξε, ἔξ οὐ ἀπάλλαξον καί ἡμᾶς, τῆς ἐνεργείας Ἀθλητά, ἵνα ἡσύχην ζωὴν, ἐν ὁμονοία ἀγαστῆ, οἱ βοῶντες διάγωμεν, πληρῶσαν τᾶς αἰτήσεις, καί ἐμπλήσον εὐφροσύνης, τούς προσιόντας σοι πιστῶς, ὧς Φανούριε πανθαύμαστε.

Καί εὐθύς τό Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καί ὡσεὶ κέδρος ἢ ἔν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος. Πεφυτευμένος ἔν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἔν ταῖς ἀύλαις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Εὐαγγέλιον Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ί' 32 - 36 και ια' 1) .

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἔν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ γὼ ἔν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός μου τοῦ ἔν οὐρανοῖς· ὅστις ὁ' ἂν ἀρνήσημαί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτον καὶ γὼ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός μου τοῦ ἔν οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἄλλα μάχαιραν. Ἦλθον γάρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρός αὐτοῦ, καί θυγατέρα κατὰ τῆς μητρός αὐτῆς, καί νύμφην κατὰ τῆς πενθεράς αὐτῆς· καί ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ· καί ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσων τοῖς δώδεκα Μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καί κηρύσσειν ἔν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

Δόξα Πατρί...

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Καί τό Προσόμιον.

Ἦχος πλ. β'. "Ὀλήν ἀποθέμενοι.

Ῥόδον ὡς μυρίπνοον, καί θησαυρός ζωηφόρος ἔν Ῥόδῳ κρυπτόμενος, Μάρτυς πεφανέρωσαι τοῖς ἰκέταις σου, καί ζωῆς ἐμπνεύσας, τὰς ὁσμάς ἔν κόσμῳ, καί ὁσμήν θανάτου ἤλασας, καί ἀπεδίωξας, τὰς δυσώδεις νόσους Φανούριε, ὧν περ τῆς λύμης λύτρωσαι, τούς σοί προσιόντας ἐκ πίστεως, πάσης ἐπηρείας, καί βλάβης καί μανίας ἀπηνοῦς, διαφυλάττων μακάριε, τούς προσκαλουμένους σε.

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου

Ἦδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ῥεῖθροις τῶν θείων σου θαυμάτων, ἀποξήρανον βυθόν τῶν παθημάτων, καί πρὸς ὕδωρ τροφῆς, ἕξ ἀύχηρᾶς ἐρήμου, ὀδηγῆσαν Φανούριε, τούς πιστῶς σε ἀνυμνοῦντας.

Ἴδοιμι ὥρα τῆς ἀνάγκης, σε συλλήπτορα καί θεῖον ἄρωγόν μου, τά λυποῦντα ταχύ, σκεδάζοντα παμμάκαρ, καί θεῖαν μοι δωρούμενον, λύτρωσιν καί εὐφροσύνην.

Ἐλαμψας Μάρτυς ἐν τῇ Ῥόδῳ, ὡς νεόφωτον καί φωτοφόρον ἄστρον, ἰαμάτων αὐγάς, καί φέγγος χαρισμάτων, ἀστράπτον τοῖς καθεύδουσιν, ἐν τῷ σκότει τῆς ἀπάτης.

Θεοτοκίον.

Πῖον καί σύσκιον ὠράθης, καί ἀλάξειυτον καί φωτοφόρον ὄρος, οἷς ἐν τύποις ποτέ, ἐλάλησεν ὁ λόγος, ὣν βλέποντες τὴν ἕκτασιν, εὐφημοῦμεν σε Παρθένε.

Ὡδὴ ἡ'. Τόν ἐν Ὄρει ἀγίῳ.

Ῥυπτικῆ σου πρεσβεῖα ἐκκαθαίρεις, τῶν ψυχῶν τὰς οὐλάς, καί καρδιῶν τὰ βάρη, καί ἀλγηδόνας παύεις τὰς τοῦ σώματος, καί βραβεύεις πᾶσι, κατ' ἄμφω εὐρωστίαν Φανούριε, θεόφρον.

Ἐν καμίνῳ βληθεὶς οὐ κατεφλέχθης, τῆς ζωῆς γάρ ὡς πῦρ, ἐκέκτησο τό ὕδωρ, ἄλλα κάμοῦ κατάφλεξον Φανούριε, τὰς δεινάς προλήψεις καί τὰς ἐνθυμήσεις, ὥσπερ ἀγροῦ καλάμην.

Στρατευθεὶς τῷ καλέσαντι σε λόγῳ ἠγωνίσω λαμπρῶς, κατὰ τῆς ἀνομίας, ὅθεν κάμε τῆς κλήσεως ἡ κέκλημαι, ἄξιον ἐργάτην, ἀνάδειξον παμμάκαρ, εὐχαῖς σου εὐπροσδέκτοις.

Θεοτοκίον.

Βασιλείας οἰκήτορας με δεῖξον, τῆς ἀλήκτου Ἀγνῆ, ὡς τέξασα ἀσπόρως, τόν βασιλέα πάντων καί Δεσπόζοντα, οὗ ἡ βασιλεία, βασιλεία πύλη, ἀπάντων τῶν αἰώνων.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἐλαίῳ τῶν ἀγώνων σου Ἀθλητᾶ, ἰλαρύνεις ἡμῶν τὴν διάνοιαν, καί ψυχικά, ἔλκη τε καί μώλωπας χαλεπούς, ἀνακαθαίρεις πάντοτε, καί τά τῶν σωματίων ὀδυνηρᾶ, νοσήματα ἴασαι, ὡς χάριν κεκτημένος, παρά θεοῦ Μάρτυς Φανούριε.

Ἰσχύϊ ἀριστεύσας παντουργικῆ, τοῦ ἐχθροῦ εἰς ἀνίσχυρον φρύαγμα, τό καθ' ἡμῶν, σβέσον Ἀθλοφόρε ὀλοσχερῶς, καί σθένος καί κραταίωμα, καί ἰσχύος πύργος διαπαντός, γενοῦ τοῖς σοῖς ἰκέταις, Φανούριε παμμάκαρ, τῶν ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἀκοίμητος προστάτης καί ἄρωγός, ἀντιλήπτωρ γενοῦ καί ὑπέρμαχος, καί βοηθός, τοῖς προσκαλουμένοις εἰλικρινῶς, τό ἱερόν σου ὄνομα, Μάρτυς Ἀθλοφόρε θαυματουργέ, ἐξ ἔριδος καί φθόνου, ἀπάτης τε καί δόλου, ἡμᾶς ρυόμενος Φανούριε.

Ἰλύος κάμε ὕψωσον ἐμπαθοῦς, καί πίκρας συνηθείας Φανούριε, ἥ ἐκ παιδός, εἰκῶν ἐγεώργησα τούς καρπούς, τῆς ἀμαρτίας Ἄγιε, ψυχῆ τε καί σῶματι ρυπωθεῖς, μή με παρίδης Μάρτυς, σῆ γάρ τῶν ἐν ἀνάγκαις, ὁ ἐτοιμότατος ἐπίκουρος.

Θεοτοκίον.

Σκηνηῆ ἡ πολυώνυμος τοῦ Θεοῦ, ἡ περίδοξος πόλις τοῦ Κτίσαντος, ἐν ἡ Χριστός, εἴργασται θαυμάσια φοβερά, τόν γάρ Ἀδάμ ἀνέλαβε, τοῦτον ἀναπλάσας ἐκ τῆς ἀρχῆς, σὺ εἶ Παρθενομήτορ, διό μή στερηθεῖην, τῆς προστασίας σου ὁ ἄθλιος.

Ἄξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον Σε μεγαλύνομεν.

καὶ τό παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῶν Μαρτύρων ἡ καλλονῆ, καὶ τῶν ἰαμάτων ὁ χειμάρρους ὁ δαψιλῆς, χαίροις τῶν Ῥοδίων, ὁ μέγας πολιούχος, Φανούριε ἀξίως ἀντιδεδόξασαι.

Τίς τῶν παισμάτων σου τὴν πληθύν, ἐξείπη ἀξίως καὶ τῶν πόνων τό καρτεράν σύ γάρ τῶν βασάνων, τά εἶδη καθυπέστης, ὡς ἄσαρκος νεκρώσας τόν παναλάστορα.

Ὡς ἄστρον ἐν Ῥόδῳ ἀρτιφανές, Φανούριε ὠφθῆς, εἶ καὶ ἤθλησας πρό πολλοῦ, καὶ καταφωτίζεις πιστῶν τὰς διανοίας, βολαῖς τῶν σῶν ἀπείρων θαυμάτων ἐνδοξε.

Πυρός ἀκμαιότερος ἀληθῶς, καὶ σιδήρου Μάρτυς, εὐτονώτερος ὄραθεῖς, τὴν οἰκονομίαν ἐτρέανωσας τοῦ λόγου, τοῖς ἔργοις βεβαιώσας ὁ ἀνεκήρυξας.

Πάντας τούς προστρέχοντας εὐλαβῶς, τῷ σεπτῷ ναῷ σου, καὶ αἰτοῦντας ἀπό ψυχῆς, λύσιν ὀφλημάτων, καὶ ῥῶσιν καὶ ὑγείαν, μή παύση ἐποπτεύων, παραμυθούμενος.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ

Ἅγιοι Πάντες μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί ἀγίῳ Πνεύματι,

καί νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριᾶς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τάς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομα σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστίν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τά Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τήν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοί γάρ πεποιίθαμεν. Μή ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομα Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σύ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

καί τό ἐξῆς Τροπάριον.

Ἦχος δ´. Βασίλειον διάδημα.

Οὐράνιον ἐφύμνιον ἔν γῆ τελεῖται λαμπρῶς, ἐπίγειον πανήγυριν νῦν ἑορτάζει
φαιδρῶς, Ἀγγέλων πολίτευμα, ἄνωθεν ὑμνωδίαις, εὐφημοῦσι τοὺς ἄθλους,
κάτωθεν Ἐκκλησία, τὴν οὐράνιον δόξαν, ἦν εὗρες πόνοις καὶ ἄθλοις τοῖς σοῖς,
Φανούριε, ἔνδοξε.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τά ἑξῆς

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὁφθης ὡσπερ λύχνος φαινός, Μάρτυς ἐναθλήσας νομίμως, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ὅθεν σοῦ δεόμεθα, μακρὰν ἀπέλασον, ἕξ ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις σου,
παθῶν τὴν ὀμίχλην, καὶ τῶν περιστάσεων, πικρὰν σκοτόμαιναν, φέγγος δέ
ἀνάτειλον πᾶσι, θείας θυμηδίας καὶ δόξης, ἀξιομακάριστε Φανούριε.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ
πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σέ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν
σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀμήν.